

पद १६४

(रागः काफी- तालः त्रिवट)

प्रेमे हरिसी वदा वदा रे ॥ध्रु. ॥ एक्या भावें शरण आलीया । दोष
न जाणें कदा कदा रे ॥१॥ पापी अजामिळ स्मरतां उद्धरिला ।
गेला तो ब्रह्मपदा पदा रे ॥२॥ माणिक म्हणे मना सावध होउनि ।
भज की हरिसी सदा सदा रे ॥३॥